

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pkf.I.25.132/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke

Dr. Varga Edit előadó bíró

Dr. Szabó Klára bíró

A végrehajtást kérő: végrehajtást kérő neve

(végrehajtást kérő címe)

A végrehajtást kérő képviselője:

Dr. Remenyik Balázs ügyvéd

(ügyvéd címe)

Az adós: adós neve

(adós címe)

A per tárgya: végrehajtási ügy

A fellebbezést benyújtó fél:

az adós

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Szegedi Ítéltábla

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Ítéltábla végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A döntés előzményei

[1] Az elsőfokú bíróság az adós részére személyes költségfeljegyzési jogot engedélyezett, elutasította azonban a személyes költségmentesség iránti kérelmét és megállapította, hogy a tárgyi illetékfeljegyzési jog az eljárásban nem áll fenn. A végzés elutasító rendelkezésével szemben az adós fellebbezéssel élt, hiányos fellebbezését azonban az elsőfokú bíróság – eredménytelen hiánypótlást követően – visszautasította.

[2] A visszautasító végzéssel szembeni fellebbezésében az adós elsődlegesen a végzés megváltoztatását és teljes-, másodlagosan részleges személyes költségmentesség engedélyezését, harmadlagosan a tárgyi illetékfeljegyzési jog fennállásának megállapítását kérte, megjelölte a gyakorolni kért felülbírálati jogkört és a költségkedvezményekre vonatkozó jogszabályhelyeket.

A fellebbezéssel támadott határozat

[3] Az adós fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla visszautasítás terhével felhívta az adóst fellebbezése hiányainak pótlására: annak előadására, hogy az elsőfokú bíróság végzése elleni fellebbezése mely indokok alapján felelt meg a fellebbezésre előírt alaki és tartalmi követelményeknek, azaz – az elsőfokú bíróság döntésével szemben – milyen okból alkalmas az érdemi elbírálásra. Figyelemmel arra, hogy a felhívásra az adós a fellebbezéssel tartalmában megegyező beadványt csatolt, az Ítéltábla a fellebbezést továbbra is alkalmatlannak találta az érdemi felülbírálatra, ezért sérelmezett végzésével azt visszautasította.

A fellebbezés

[4] Az Ítéltábla Pp. 365.§ (2) bekezdés c) pontja szerint meghozott visszautasító végzése ellen az adós az Ítéltáblához benyújtott fellebbezésével azonos tartalmú fellebbezéssel élt a Kúriához: nyomós magánérdekére és szociális helyzetére tekintettel elsődlegesen teljes-, másodlagosan részleges személyes költségmentesség, harmadlagosan pedig tárgyi illetékfeljegyzési jog biztosítását kérte.

[5] A Kúria Pfv.2. sorszámú hiánypótlási felhívására válaszul az adós Pfv.3. számú beadványában előadta, hogy kizárólagos bevétele a 60.105 forint összegű nyugdíja, melyből a rendszeres rezszi-és gyógyszerkiadásokat követően fennmaradó összeg megélhetésének költségeit alig fedezi, létfenntartása életkorát is figyelembe véve veszélyeztetett, költségkedvezmény nélkül a jelen eljárásban nem tudja érvényesíteni a jogait.

A Kúria döntése és jogi indokai

[6] A fellebbezés a következők miatt nem alapos.

[7] A Kúria Pfv.2. számú hiánypótlási végzéséből is kitűnik, hogy fellebbezésében az adós az azzal szemben kellett volna érvelnie, hogy az Ítéltábla álláspontja ellenére fellebbezése alkalmas volt az érdemi felülbírálatra, azaz nem szenvedett tartalmi hiányokban, és az Ítéltábla tévesen értékelte azt érdemi felülbírálatra alkalmatlannak.

[8] Az adós a kifejtettekkel kapcsolatos érveit nem adta elő, ehelyett a költségkedvezmény iránti kérelme érdemi elbírálásra tartozó nyilatkozatokat tett, melyeket – érdemi elsőfokú döntés hiányában – a Kúria a fellebbezési eljárásban nem értékelhetett.

[9] Figyelemmel arra, hogy az első fokon eljáró bíróság végzése elleni fellebbezés elbírálásakor az adós fellebbezése tartalmi hiányos volt és e hiányokat az Ítéltábla felhívására sem pótolta, a fellebbezés folytán eljáró Ítéltábla helyesen tekintette érdemi elbírálásra alkalmatlannak a beadványt. Mivel e döntés téves, jogszabálysértő jellegét az adós a Kúria felhívására sem valószínűsítette, az Ítéltábla végzésének megváltoztatására nem volt mód.

[10] Tekintve, hogy az Ítéltábla végzése a rendelkezésre álló tényeknek és a jogszabályi rendelkezéseknek mindenben megfelelt, azt a Kúria a Pp. 389. §-a értelmében alkalmazásra kerülő Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[11] Megjegyzi ugyanakkor a Kúria: az adós nincsen elzárva attól, hogy a Kúria felhívására csatolt igazolások és az előadott körülmények alapján az elsőfokú bíróságnál újabb kérelemmel éljen költségkedvezmény engedélyezése iránt. Amennyiben ugyanis a csatolt igazolások alátámasztják, hogy létfenntartása veszélyeztetett, költségmentesség engedélyezésének az új bizonyítékok alapján helye lehet. Megjegyzi ugyanakkor a Kúria, hogy az adós által csatolt nyugdíjszelvény a nyugdíjjogosult beazonosítására nem alkalmas.

[12] Mindezek figyelembevételére a fellebbezési eljárásban nem volt lehetőség: a Kúriának arról kellett döntenie, hogy az Ítéletábla végzésének meghozatalakor rendelkezésre állt-e olyan adat, amelyre tekintettel érdemben kellett volna állást foglalni a fellebbezésről, ilyen körülmények azonban a Kúria eljárásában nem igazolódtak.

Budapest, 2022. április 27.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, dr. Szabó Klára s.k. bíró